

De hemel: de som van al het goede

In de hemel zal de barrière tussen de verlost mens en God voor altijd verdwenen zijn. De Bijbel beschrijft gekreun en angst in de Schepping na de zondeval, maar die donkere bladzijde wordt daar nooit meer gelezen. Er heerst vreugde omdat we alles echt helder kunnen zien. Dan zien we alles door de lens van God: inclusief andere mensen, onszelf, en al die gebeurtenissen van dit huidige leven. Daar kijken we God voor het eerst recht in de ogen en zien we dat waar we altijd zo innig naar verlangd hebben: ‘Hij die ons gemaakt heeft voor zijn eigen welbehagen.’ Dit is de essentie van het eeuwige leven. Johannes schrijft: “Het eeuwige leven is dat zij U kennen, de enige ware God en Jezus Christus” * Onze grootste vreugde in de Hemel zal zonder twijfel het zien en kennen van God zijn. Alle andere vreugde komt daar vandaan en vloeit voort uit de fontein van onze relatie met God.

Jonathan Edwards schreef in de 18e eeuw: “God zelf is het grote goed dat wij mogen verwachten. Hij is het hoogste doel, de som van al het goede dat Christus gekocht heeft. Als kinderen van God zullen we van alles genieten, maar in het bijzonder van de gemeenschap met onze hemelse Vader.”

“Wie heb ik in de hemel buiten U? En op aarde is er niets dat ik begeer buiten U.” * Dat lijkt misschien wat overdreven. We verlangen toch zeker naar een heleboel verschillende dingen, ook aardse? Ja, dat klopt. Maar als je er goed over nadenkt is ieder verlangen in wezen een verkapt verlangen naar God. Augustinus noemde God “het doel van onze verlangens.” Hij bad: “Heer, U hebt ons voor uzelf gemaakt. Onze harten zullen altijd rusteloos blijven totdat ze in U rusten.” In de hemel zullen we bevrijd zijn van trots, zelfrechtvaardigheid en zelfbedrog. We zullen Gods goedheid niet langer in twijfel trekken; we zullen ervan proeven, ervan genieten, en er jubelend met onze vrienden over praten. Ongetwijfeld zullen we ons ook afvragen hoe we ooit aan Zijn goedheid hebben kunnen twifelen. Eén blik op de met littekens bedekte handen van onze Heiland zal voldoende zijn. Geloof in de hemel is zien.

Het leven met God in de hemel is oneindig veel beter dan een aards verblijf in de aangenaamste onderkomens die er bestaan. Aards geluk dat wij hier ervaren is reëel en belangrijk, maar toch is het slechts een fractie van de volmaaktheid die ons te wachten staat. Hem kennen en liefhebben is de kern. Aardse liefdes zijn stralen, maar God is de zon. Hier vergapen we ons aan beekjes, maar God is de fontein. Hier ervaren we druppels, terwijl blijkt dat God de oceaan is.

Als de hemel dan zo mooi is, waarom zijn wij er dan niet meer mee bezig? Waarom halen zoveel mensen er hun schouders over op? De hemel? Pfff, dat zie ik wel als het mijn tijd is. De vijand bevecht het idee van de hemel. Satans favoriete leugens gaan over de Hemel. Zo is er een passage waarin staat: “Al die tijd beledigde het beest God, Gods tempel en iedereen die in de hemel woont.” * Onze vijand lastert drie hoofddoelen: Gods persoon, Gods heiligheid en Gods plaats, de hemel. Satan vindt het best als we in een hemel geloven, zolang hij ons er maar van kan overtuigen dat de hemel een saaie, onaardse plaats is, waar mensen verveeld op hun harp tokkelen. Als we die leugen geloven, worden we beroofd van onze vreugde en zullen we onze gedachten op dit aardse leven richten en niet op het volgende. Satan haat de Nieuwe Hemel en de Nieuwe Aarde evenzeer als een afgezette dictator de nieuwe regering haat die de zijne vervangen heeft. Satan is een verslagen vijand, maar hij schreeuwt nog steeds als een bezetene. Vertrouw liever op de beloften van onze Vader die niet kan liegen en die de hemelpoort wijd heeft opengezet.

Naar een artikel van Randy Alcorn

*Johannes 17:3

* Psalm 73:25

* Openbaring 13:6